

Enhed
Center for Jura og
Internationale
Opgaver

Sagsbehandler
Christoffer Nielsen

Koordineret med

Sagsnr.
2024 - 1611

Doknr.
865704

Dato
23-05-2024

Grund- og nærhedsnotat om KOM henstilling om integrerede børnebeskyttelsessystemer – KOM(2024) 2680

Nyt notat

1. Resumé

Kommissionen har d. 26. april 2024 fremsat en henstilling om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv, samt en meddelelse om, at barnets tarv skal komme i første række.

Henstillingen og meddelelsen er hverken juridisk eller politisk bindende, men skal ses i sammenhæng med EU-strategien om barnets rettigheder og den europæiske børnegaranti. Gældende dansk ret lever op til anbefalingerne i henstillingen.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen fremsatte d. 26. april 2024 en henstilling om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv (C (2024) 2680), og en tilhørende meddelelse om, at barnets tarv skal komme i første række (KOM (2024) 188).

Henstillingen tager udgangspunkt i EU-traktaten, artikel 3, stk. 3, om, at EU skal fremme beskyttelsen af børn, og tager hensyn til artikel 292 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Derudover er den baseret på EU Chartret for Fundamentale Rettigheder, hvor artikel 24 omhandler børns rettigheder. Henstillingen bygger videre på allerede eksisterende EU-lovgivning og ikke-bindende initiativer, herunder den europæiske børnegaranti.

3. Formål og indhold

Europa-Kommissionen ønsker ved denne henstilling at sætte yderligere fokus på beskyttelse af børn og deres rettigheder, både i og uden for EU, samt bygge videre på allerede eksisterende initiativer. Flagskibsinitiativerne for dette er EU-strategien om barnets rettigheder (KOM (2021) 142 final) og rådshenstillingen om den europæiske børnegaranti (2021/1004).

Kommissionen ser en styrkelse og integration af medlemsstaternes børnebeskyttelsessystemer som næste skridt, og dette italesættes igennem Kommissionshenstillingen og den tilhørende meddelelse.

Kommissionen henstiller, at medlemsstaterne etablerer og styrker integrationen af inklusive børnebeskyttelsessystemer med barnet og barnets rettigheder i centrum. De skal sikre børnene som rettighedshavere og yde beskyttelse af dem både i fysiske og digitale miljøer, herunder ift. skadeligt indhold online og på audiovisuelle medietjenester, men også beskytte børnenes fysiske og mentale integritet.

Henstillingen indeholder en række opfordringer, som alle har til formål at styrke og integrere børnebeskyttelsessystemer. Medlemsstaterne opfordres til at etablere en generel struktur for integrerede børnebeskyttelsessystemer, bl.a. ved at:

- styrke og udvikle integrerede børnebeskyttelsessystemer både juridisk og politisk (stk. 18)
- etablere koordineringsstrukturer og -mekanismer (stk. 19-22)
- koordinere med regionale og lokale aktører (stk. 23-25)
- styrke samling af data og monitorerings- og evalueringssystemer, herunder omkring vold mod børn (stk. 31-34)

Derudover adresserer Kommissionen behovet for stærke og koordinerede tjenester i børnebeskyttelsessystemerne, som har fokus på børnenes behov. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til bl.a. at sikre dette gennem følgende:

- Forebyggelse af alle former for vold mod børn, herunder afskaffelse af revselsesretten (stk. 35-37).
- Børnevenlige systemer for indberetninger og henvisning af sager om vold mod børn, herunder hotlines og adgang til relevante fagpersoner (stk. 38-43).
- Integreret sagsbehandling på tværs af sektorer med fokus på tidlig indsats i tilfælde, hvor der er mistanke om vold mod børn (stk. 44-45)
- Familie- og lokalt baserede tjenester i stedet for institutioner med barnets tarv for øje (stk. 46-50).
- Børnevenlig retspleje, f.eks. igennem *Barnahus* modellen (stk. 51-54).

Henstillingen indeholder også særlige punkter til beskyttelse af migrantbørn (stk. 55-58) og EU's arbejde i dets eksterne relationer, herunder afskaffelsen af børnearbejde (stk. 59-67). Kommissionen opfordrer derudover medlemsstaterne til at gøre brug af eksisterende EU-initiativer og fora for bedre at koordinere og integrere medlemsstaternes børnebeskyttelsestjenester (stk. 68-74).

Kommissionshenstillingen og tilhørende meddelelse er hverken politisk eller juridisk bindende, og skal derfor ses som Kommissionens opfordring til initiativer og aktioner, som medlemsstaterne kan tage. Medlemsstaterne er derfor ikke forpligtet til at implementere henstillingens initiativer, men de lægger sig tæt op af andre EU-initiativer på området.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant, da der ikke er tale om bindende lovgivning.

6. Gældende dansk ret

Social-, Bolig-, og Ældreministeriets område

Barnets lov

Barnets lov, der trådte i kraft den 1. januar 2024, danner rammen for reglerne om indsatser til børn og unge, der har særlige behov for støtte på grund af særlige sociale udfordringer eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Barnets og den unges rettigheder og grundlæggende principper i barnets lov

Barnets lov afspejler et tidssvarende børnesyn, hvor barnet og den unge er til i sin egen ret, og hvor der lægges afgørende vægt på barnets eller den unges

perspektiv og synspunkter i både sagsbehandlingen og i tilrettelæggelsen af indsatser.

Et tidssvarende børnesyn betyder, at barnet og den unge sættes i centrum og anerkendes som selvstændige individer med egne holdninger, ønsker og perspektiver på deres liv og forhold, og i kraft heraf skal have ret til inddragelse og til at få indflydelse på de forhold, der vedrører dem, jf. § 5 i barnets lov.

De nye rettigheder for barnet og den unge i barnets lov omfatter bl.a., at børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser, jf. § 4, og har dermed adgang til at kunne klage over afgørelser og ret til advokatbistand. Derudover har børn og unge ret til at bede om en anbringelse, jf. § 48, stk. 1, og ret til at anmode om at få suspenderet samværet med forældre og netværk i en periode på op til 8 uger, jf. § 103, stk. 2.

Kommunens forpligtelser

Myndighedsansvaret i forhold til børn og unge og deres familier ved tildeling af sociale ydelser efter barnets lov ligger hos kommunen, jf. § 10, stk. 1, i barnets lov. Det er således kommunen, der træffer afgørelser om sådanne tilbud efter barnets lov, medmindre andet fremgår af loven. Kommunens myndighedsansvar betyder, at børn og unge og deres familier kun skal henvende sig ét sted for at få hjælp, idet der kun er én myndighed, der har ansvaret for alle tilbud på socialområdet.

Efter § 9, stk. 1, i barnets lov skal kommunen føre tilsyn med de forhold, hvorunder alle børn og unge under 18 år og kommende forældre i kommunen lever. Kommunens forpligtelse til at føre tilsyn omfatter også børn og unge og kommende forældre, der har ophold i kommunen, også selv om deres ophold er af midlertidig karakter. Det betyder, at tilsynet ligeledes omfatter børn og unge på krisecentre, ferieophold, samvær, i fængsler m.v.

Kommunen skal føre tilsyn på sådan en måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for støtte til et barn eller en ung under 18 år, eller hvor det må antages, at der kan opstå et behov for støtte til et barn umiddelbart efter fødslen, jf. § 9, stk. 2.

Pligten gælder alle børn og unge under 18 år uanset deres opholdsgrundlag og uanset, om barnet eller den unge har lovligt ophold i Danmark.

Tilsynet indebærer, at kommunen skal være opmærksom på, om der i kommunen befinder sig et barn eller en ung, som kan have brug for støtte. Hvis et barn eller en ung antages at have behov for støtte efter barnets lov, har kommunen pligt til at sikre, at der iværksættes en afdækning og eventuelt en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges forhold efter §§ 19 og 20 i barnets lov.

Tilsynet med det enkelte barn eller den enkelte unge sker ofte i dagtilbud og på skoler, da disse steder benyttes af næsten alle børn og unge. Her skal sundhedsplejersker, lærere, pædagoger og andet personale være opmærksomme på omstændigheder, der giver formodning om, at et barn eller en ung har behov for støtte og være opmærksomme på den særlige underretningspligt.

Børnehuse

I hver region skal der være mindst ét fysisk og børnevenligt indrettet børnehus, der drives af en af de fem udvalgte driftskommuner. I børnehuse kan børn og unge, der har været udsat for overgreb, eller hvor der er mistanke herom, blive undersøgt, udredt og modtage krisestøtte, jf. § 124 i barnets lov. Målgruppen for børnehuse er børn og unge til og med 17 år, der har været udsat for overgreb, eller hvor der er mistanke herom, samt deres nærmeste omsorgspersoner.

Det er kommunen, der til brug for en børnefaglig undersøgelse skal benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 125 i barnets lov. Under hele sagsforløbet er det ligeledes kommunen, der har myndighedsansvaret. I børnehuse udredes som udgangspunkt sager, hvor overgrebet har en sådan karakter, at der er behov for et samarbejde mellem kommunen, politiet og/eller sundhedsvæsenet. Det er dermed som udgangspunkt sager, hvor der er mistanke om strafbare forhold, og hvor der derfor er behov for en tværsektoriel indsats. Børnehuse udgør den fysiske ramme for samarbejdet mellem kommuner, sygehusvæsen og politi. Medarbejderne i børnehuse samarbejder således med en række faste eksterne samarbejdspartnere, som inddrages efter behov i de konkrete sager, herunder kommunal myndighedsrådgiver, politi, pædiater og/eller retsmedicinere.

Børnehuse skal sikre en koordineret og skånsom tværfaglig indsats af høj kvalitet over for det enkelte barn og den enkelte unge ved at samle hjælpen til barnet og den unge, så barnet og den unge får bedre mulighed for at blive undersøgt skånsomt samt mulighed for at komme sig over overgrebet.

Bekæmpelse af overgreb og vold mod børn og unge

Børn og unge, der oplever overgreb eller vold, har ret til at modtage hjælp og støtte. Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, herunder vold og seksuelle overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 20 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 125 i barnets lov. Med en børnefaglig undersøgelse efter § 20 i barnets lov undersøger kommunen et barns eller en unges forhold, hvis det må antages, at barnet eller den unge trænger til særlig støtte. Efter § 20, stk. 1, nr. 2, skal kommunen iværksætte en børnefaglig undersøgelse, når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, herunder vold og seksuelle overgreb, eller hvis der er mistanke herom.

Kommunen skal desuden udarbejde et beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og behandling af sager om overgreb mod børn og unge, jf. § 15, stk. 2, i barnets lov. Beredskabet skal omfatte hele kommunens børne- og ungeområde, herunder bl.a. daginstitutioner, skoler, sundhedspleje, tandpleje, og det skal være koordineret på tværs af disse sektorer samt med kommunens forvaltninger, afdelinger m.v. Beredskabet skal ligeledes omfatte kommunens samarbejde med andre relevante myndigheder som eksempelvis politi, sundhedsvæsen, Familieretshuset, krisecentre m.v.

Kulturministeriets område

På Kulturministeriets område kan særligt regler som følge af direktivet om audiovisuelle medietjenester fremhæves, idet direktivet fastsætter en række minimumsbestemmelser for beskyttelse af børn mod indhold, der kan skade deres fysiske, psykiske eller moralske udvikling. Direktivet retter sig mod bl.a. tv og andre audiovisuelle medietjenester, såsom streaming-tjenester, samt videodelingsplatforme mv., og indeholder nærmere regler for, i hvilket omfang og under hvilke omstændigheder sådanne medietjenester kan rette deres indhold mod børn, herunder fjernsynsreklamer og anden audiovisuel kommerciel kommunikation. Direktivet om audiovisuelle medietjenester er i dansk ret hovedsageligt implementeret ved lov om radio- og fjernsynsvirksomhed mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 og tilhørende bekendtgørelser. Foruden implementering af direktivet om audiovisuelle medietjenester vedrører lov om radio- og fjernsynsvirksomhed mv., for så vidt angår børnebeskyttelse, også f.eks. regler om mærkning af egnetheden af programmer for børn og unge.

Udlændinge- og Integrationsministeriets område

Udlændingestyrelsen inddrager altid hensynet til barnets tarv ved behandlingen af sager, der involverer børn. Dette ses bl.a. i praksis, når en mindreårig uledsaget asylansøger indrejser i Danmark, som derved bliver omfattet af de særlige regler og procedurer, der gælder for uledsagede mindreårige. F.eks. vil

en uledsaget mindreårig ved indrejse i Danmark snarest muligt få en personlig repræsentant med henblik på at sikre, at barnets tarv iagttages under sagen, og som vil støtte og vejlede barnet under asylprocessen. I sådanne tilfælde vil Udlændingestyrelsen endvidere vurdere, om barnet er modent nok til at få sin asylsag behandlet. Hvis ikke dette er tilfældet, vil barnet blive meddelt en midlertidig opholdstilladelse som uledsaget barn, hvis barnet ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være uden et familiemæssigt netværk eller uden mulighed for at tage ophold på et modtage- eller omsorgscenter og dermed vil blive stillet i en reel nødsituation. Udlændingestyrelsen sikrer også, at samtaler med uledsagede mindreårige asylansøgere og eventuelt børn, der søger asyl sammen med deres forældre, bliver varetaget af sagsbehandlere, der har særlig erfaring med børnesamtaler. Endeligt er det Udlændingestyrelsens praksis, at uledsagede mindreårige børn indkvarteres på særlige centre eller afdelinger for uledsagede mindreårige, så længe de er registrerede som mindreårige.

Ved Udlændingestyrelsens sagsbehandling er det navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Børnekonvention, som iagttages i forhold til at sikre hensynet til barnets tarv. Vurderingen af, hvad der er barnets tarv, fortolkes i overensstemmelse med Børnekonventionen. Dertil kommer, at hensynet til barnets tarv er nævnt i en række bestemmelser i udlændingeloven. Udlændingestyrelsen er således opmærksom på og iagttager relevant national og international lovgivning og praksis på området.

Justitsministeriet

Mindreåriges rets- og handleevne i civile sager

Det følger af retsplejelovens § 257, stk. 1, at en umyndig ikke kan optræde på egen hånd i retssager. Det er værger, der optræder på den umyndiges vegne.

Det fremgår af værgemålslovens § 24, at værger inden for hvervets omfang skal varetage interesserne for den, der er under værgemål. Værger kan som udgangspunkt anlægge retssag og træffe beslutninger under sagen uden at indhente samtykke til sagsanlægget eller beslutningen hos den umyndige eller offentlige myndigheder.

Visse typer af sager kan efter retsplejelovens § 257, stk. 2, ikke anlægges uden samtykke fra den, der er umyndig. Værger kan således ikke uden samtykke anlægge retssag, der angår formuerettigheder, hvorover den pågældende har rådigheden, eller som vedrører en aftale, som den pågældende gyldigt har indgået på egen hånd. Værger kan heller ikke uden samtykke fra den, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, anlægge retssag, der vedrører en legemskrænkelser eller en freds- og ærekrænkelser, der er tilføjet den pågældende, medmindre den, der er under værgemål, som følge af manglende forståelse for sagens betydning ikke kan tage stilling hertil.

Anlægger værger en retssag på den umyndiges vegne, er det den umyndige selv, der er part i sagen. Under sagen udøver værger på egen hånd partsbeføjelserne, mens proceshandling, der måtte blive foretaget af den umyndige selv, er uden betydning. Det er f.eks. værger, der træffer beslutning om, hvilken påstand der skal nedlægges i sagen, hvilken bevisførelse der skal begæres ført, og om sagen eller spørgsmål i sagen skal ankes eller kæres.

Straffelovens voldsbestemmelser

Efter straffelovens § 243 straffes den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, herunder ved udøvelse af negativ social kontrol, med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Efter straffelovens § 244, stk. 1, straffes den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, med bøde eller fængsel indtil 3 år. Begås forhold, som er nævnt i stk. 1, gentagne gange over en periode af en person i

eller nært knyttet til den forurettedes husstand, uden at forholdet er omfattet af § 245, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år, jf. § 244, stk. 2.

Efter straffelovens § 245, stk. 1, straffes den, der udøver et legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpende omstændighed. Det skal endvidere betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis legemsangrebet eller mishandlingen er begået mod en person under 18 år af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand.

Forældelsesregler i sager om vold mod børn

Straffelovens regler om forældelse findes i lovens kapitel 11. Efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1-3, er forældelsesfristen henholdsvis 2, 5 eller 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i henholdsvis 1, 4 eller 10 år for overtrædelsen.

For overtrædelser af straffelovens § 243, § 244, stk. 2, og § 245, som begås over for en person under 18 år, og hvor gerningspersonen på gerningstidspunktet tilhørte eller var nært knyttet til forurettedes husstand, udskydes forældelsesfristen, således at forældelsesfristen tidligst regnes fra den dag, hvor den forurettede fylder 21 år, jf. § straffelovens § 94, stk. 4.

Regler om afhøring og beskikkelse af bistandsadvokat

Efter retsplejelovens § 750 kan politiet foretage afhøringer, men kan ikke pålægge nogen at afgive forklaring, og ingen tvang må anvendes for at få nogen til at udtale sig.

Det følger af retsplejelovens § 168, stk. 1, at enhver som udgangspunkt har pligt til at afgive forklaring for retten som vidne.

Efter retsplejelovens § 745 e, stk. 1, kan politiets afhøring af et barn optages på video med henblik på anvendelse af optagelsen som bevis under hovedforhandlingen efter retsplejelovens § 872. Den nærmere fremgangsmåde for videoafhøringen fremgår af Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om videoafhøring af børn, fra 7. september 2022. Det fremgår bl.a. af meddelelsen, at politiet, hvis der er et særligt behov for at styrke barnets tryghed, skal sørge for, at der er en tryghedsskabende person til stede i afhøringslokalet, hvilket f.eks. kan være en pædagog fra barnets daginstitution eller en bedsteforælder, som ikke forventes senere at skulle afgive vidneforklaring.

Det følger af retsplejelovens § 741 a, stk. 1, at retten i sager om bl.a. vold mod børn beskikker en bistandsadvokat for den forurettede, når den pågældende fremsætter begæring om det.

Børne- og Undervisningsministeriet

Grundskoleområdet

Det følger af folkeskolens formål, at folkeskolen skal fremme den enkelte elevs alsidige udvikling, og at den skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati (folkeskolelovens § 1, stk. 1 og 3). Der gælder tilsvarende krav for frie skoler (friskolelovens § 1, stk. 2).

Børne- og Undervisningsministeriet har derudover en række bestemmelser, der skal sikre tryghed og beskyttelse af børn på undervisningsområdet.

Det fremgår af undervisningsmiljølovens § 1, stk. 1, at elever har ret til et godt undervisningsmiljø, hvilket også omfatter det psykiske undervisningsmiljø. Det følger endvidere af undervisningsmiljølovens §§ 1 a-1 c, at uddannelsessteder skal fastsætte en antimobbestrategi, herunder en strategi mod digital mobning, samt at der skal udarbejdes en handlingsplan, hvis der konstateres problemer med det psykiske undervisningsmiljø i form af mobning eller lignende. Af

folkeskolelovens § 56 b, stk. 1, fremgår det, at skolens leder en gang årligt skal gennemføre en måling af elevernes trivsel med det formål at følge og styrke elevernes trivsel.

På den enkelte skole har skolens leder det pædagogiske ansvar for eleverne og skal føre det fornødne tilsyn med eleverne i skoletiden. Skolebestyrelsen skal fastsætte ordensregler og et værdiregelsæt, og det er skolelederens ansvar at håndhæve disse regler og følge op ved overtrædelse i samråd med eleven og forældrene. De nærmere regler om reaktionsmuligheder i folkeskolen, når ordensreglerne ikke overholdes, er fastsat i bekendtgørelse om fremme af god orden i folkeskolen. Denne bekendtgørelse finder ikke anvendelse på de frie grundskoler.

Skolens leder har endvidere ansvar for at planlægge og tilrettelægge undervisningen så elever bl.a. udvikles alsidigt og trives i skolens sociale fællesskaber (folkeskolelovens § 18 stk. 2). Alle elever med særlige behov skal tilbydes den fornødne støtte og undervisning, herunder specialundervisning, jf. folkeskolelovens § 3 a og § 3.

Det er desuden et mål for undervisningen i det obligatoriske emne sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab, som eleverne i skolen har både i indskoling, på mellemtrin og i udskoling, at eleverne opnår erkendelse af egne grænser og rettigheder samt forståelse for andres (jf. § 22 i bekendtgørelse om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensområder og opmærksomhedspunkter for folkeskolens fag og emner).

Med aftale om folkeskolens kvalitetsprogram indføres ny faglighed om teknologiforståelse, der skal styrke børns digitale forståelse.

Dagtilbud

Det følger af dagtilbudslovens § 23, at alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud i alderen fra 26 uger og indtil skolestart. Ifølge dagtilbudslovens § 2, stk. 2, har forældre med lovligt opholdssted her i landet ret til ydelser efter dagtilbudsloven.

Dagtilbud skal fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse gennem trygge og pædagogiske læringsmiljøer, hvor legen er grundlæggende, og hvor der tages udgangspunkt i et børneperspektiv, jf. dagtilbudsloven § 7. Børn i dagtilbud skal have et fysisk, psykisk og æstetisk børnemiljø, som fremmer deres trivsel, sundhed, udvikling og læring jf. § 7, stk. 3. Arbejdet med det fysiske, psykiske og æstetiske børnemiljø i dagtilbuddet skal integreres i det pædagogiske arbejde med etablering af pædagogiske læringsmiljøer, jf. dagtilbudsloven § 8, stk. 7. Endvidere fremgår det af § 8, stk. 8, at den pædagogiske læreplan udgør rammen for det pædagogiske arbejde. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at dagtilbuddene i relation til den pædagogiske opgave ledes alene med udgangspunkt i den pædagogiske læreplan og i overensstemmelse med den pædagogiske læreplans børnesyn og brede læringsforståelse.

Det følger af § 2, stk. 1, 2 og 4, i lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v., at vedkommende minister kan fastsætte regler om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale. På dagtilbudsområdet har Børne- og Undervisningsministeren fastsat regler herom i dagtilbudsbekendtgørelsens § 47-49.

Regering har fremsat forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven (Anvendelse af digitale redskaber i dagtilbud og private pasningsordninger).

7. Konsekvenser

Det er samlet set vurderingen, at Danmark lever op til målsætningerne i henstillingen.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens henstilling og meddelelse er hverken juridisk eller politisk bindende, og de har dermed ikke umiddelbar indvirkning på dansk ret.

Økonomiske konsekvenser

Henstillingen og meddelelsen fra Kommissionen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Indholdet i meddelelsen og henstillingen fra Kommissionen kan dog senere blive udmøntet i konkrete Rådshenstillinger, retsakter m.v., der evt. kan medføre økonomiske konsekvenser. Eventuelle nationale tiltag som følge af Kommissionens henstilling vil kunne medføre statsfinansielle konsekvenser. Der vil blive foretaget en særskilt vurdering af dette ved fremsættelsen af sådanne.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Henstillingen og meddelelsen skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Kommissionens meddelelse har været sendt i høring i EU-specialeudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold med frist d. 9. maj 2024. Ministeriet modtog ikke nogen høringssvar.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der generelt er en positiv holdning til Kommissionens meddelelse. Henstillingens indhold skal ikke forhandles i Rådet.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter Kommissionshenstillingens ambition om at styrke de integrerede børnebeskyttelsessystemer i medlemsstaterne, samt den overordnede prioritet om bedre beskyttelse af børn.

Det er i denne forbindelse væsentligt at holde for øje, at der er stor forskel på niveauet, typen og organiseringen af børnebeskyttelsessystemerne mellem EU's medlemsstater, og også store nationale forskelle i håndteringen og organiseringen af sektorerne. Der er ligeledes stor forskel på de udfordringer, de enkelte medlemsstater oplever og de bagvedliggende årsager til disse.

Regeringen finder det væsentligt, at henstillingen respekterer disse forskellige nationale tilgange til organisering og integration af børnebeskyttelsessystemer og at opfølgning på henstillingen er et nationalt anliggende. Det skal her understreges, at Kommissionshenstillingen hverken er juridisk eller politisk bindende, da det er et nationalt kompetenceområde og ikke omfattet af EU's lovgivningskompetence, og at det derfor er op til den enkelte medlemsstat at tage stilling til, hvordan henstillingen skal håndteres. Det er regeringens vurdering, at Danmark samlet set lever op til målsætningerne i henstillingen.

Endeligt bemærker regeringen, at henstillingen alene har et nationalt fokus og derfor ikke forholder sig til spørgsmål om grænseoverskridende beskyttelse af børn. Henstillingen giver således anledning til i EU-regi at overveje styrkelse af beskyttelsen af børn i grænseoverskridende situationer, herunder eksempelvis bedre håndtering af underretninger om udsatte børn og unge, når familier flytter mellem medlemsstaterne.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.